банов-а, о, —и (Сът) 1) от бан. 2) от бано

Бановица, жена на бана и на бано

Бановичин, а, о, —и (Сът) от бановица. У бановичини, дето живее бановица и челяд'та ѝ.

Бановски, а, о, —и (Сът) що се относи до банът 2) среща се в' песните бановски вм. банове. Свой бановски клетове. Пер. Спис. Кн. XVI.

Баносал се, прч. дл. изкъпал се, измил се; срдиках томиче от баня иде, баносало се, ~~враносало се.~~ къпосало се.

Баносам се, гл. възв. изкъпя се, измия се на баня. свр. от баносвам.

Баносам гл. дл. ~~банос~~ изкъпя, измия на баня

Баносан, а, о, —и (Сът) изкъпан, измит в' баня.

Баносвам, ~~-увам~~, гл. дл. изкъпувам, измивам на баня.

Баносвам се, гл. възвр. изкъпувам се, измивам се в' баня.

Баносвание (то) от баносвам, мияние, къпание в' баня, в. баняние.

Баносван, а, о, —и (Сът) много пъти мит и къпан на баня, банян, —ен.

Бански, а, о, —и (Сът) ~~банов~~ банско. главата му бански кутел двой ко. 7. 95

Банско 1) окръжието кюстендилско и собствено градът кюстендил. 2) село в' разлогът.

Банче (то) 1) малък бан, дете на бан. 2) умалн. от бан, таничарче.

Банчи, род дребни сливи, кум банчи муреалк.

Банчовка, название на чешма в' търнове

Баня (та) 1) сграда направена да се пали и да се топли вода за да се къпят и мият човеци, теплица, хамам. 2) минерален извор, топлик, извор топла, горещи води дето отре се къпят и мият за изцеление, ладжи. 3) влазяние и стоение малко или много в' вода топла или студена; колко бани направи.

Банядржийка (та) вж. банярка.

Банядрия (та) в. баняр.

Баням гл. дл. къпя, мия, баносвам.

Баням се, гл. възвр. къпя се, мия се.

Банян, а, о, — и (Сът) къпан, миен, мит.

Баняние (то) къпание, мияние.

Баняр (Сът) 1) хамамджия, който държи баня под наем, или е стопанин на банята. 2) телляк, който къпи, мие хората

Банярка (та) жена на баняр или жена баняр.